

Nostre Ideal

PUBLICACIÓ DE CULTURA

 Redacció i Administració:
Jaume I, 98

 Número solt 15 cts. — Subscripció
anual 1'50 ptes — Subscripció men-
sual amb dret als sorteigs de llibres
1 pta.

 Dels treballs publicats en són
responsables llurs autors

La qüestió social

Un dels problemes que de fa temps i ara majorment més crida l'atenció dels Poders públics i reclama una nova legislació per part de les Corts és l'anomenat problema social.

Tots recordem la virulència a que arribà la lluita social a la nostra terra poc abans de la Dictadura. Els carrers de Barcelona es veieren tacats moltes vegades per la sang de centenars de patrons i obrers que queien víctimes de les stars dels pistolers d'un i altre sindicat i dels encarregats de portar a compliment la llei de fugues. L'existència d'aquesta lluita inhumana de la qual tothom estava cansat a bastament, explicà que no trobés oposició a Barcelona el cop d'Estat de Primo de Ribera, general que prometé acabar-la i s'ha de reconèixer que en aquest punt assolí un dels seus pocs èxits.

Durant el temps de la Dictadura, sense llibertat de premsa i de reunió, foren comptadíssims els conflictes socials que es plantejaren, conflictes que havent cessat la pressió que els cohibia, es multipliquen avui, temps de llibertat, extraordinàriament. No sovintegen ara, però, encara que no manquen tiroteigs, els atemptats en la forma d'altre temps.

Pel benestar de burgesos i treballadors, per la tranquil·litat de tothom i per la marxa ascendent en lo moral i en lo material de Catalunya, cal trobar una fórmula jurídica que eviti o suavitzi aquestes lluites. Tot home reflexiu, però, es dóna compte de la complexitat d'aquest problema.

S'ha de cercar la manera d'evitar que quan hi ha una sobreproducció mundial d'articles alimenticis hi hagi gent que per una organització defectuosa de la societat estigui mancada d'ells; s'ha de procurar que cada dia més el benestar s'escampi a totes les capes socials;

que cada dia amb més intensitat participi tothom de les comoditats en el viure que els invents moderns proporcionen.

Però aquests avantatges no cal pas cercar-los en el comunisme. Aquesta solució tan bonica en la teoria i que nosaltres no estranyem que entusiasmi als que no s'han donat encara compte de quina és la vera manera d'ésser dels homes, ens faria en la pràctica a tots esclaus dels titulars del poder i abolint el dret a la propietat privada mataria un estímul insubstituïble de producció i progrés.

En el perfeccionament de l'organització social actual s'ha de trobar el remei.

S'ha de protegir a l'Agricultura, a la Indústria i al Comerç per a que hi hagi a tot arreu abundància de tota mena de productes necessaris als consumidors; aquests tres rams de la producció i de la distribució han d'ésser pròspers si volem que puguin pagar bon sous; els obrers de cada ram han d'estar associats obligatòriament en un Sindicat oficial per a protegir els seus drets i interessos i defensar-se de l'egoisme massa freqüent de patrons, nomenant-se d'entre ells mateixos els seus representants per elecció lliure i secreta; associacions també forçoses de patrons haurien de vetllar pels interessos d'aquests i una comissió composta de vers representants dels obrers i dels patrons haurien de resoldre, sota l'arbitratge de representants del poder públic, els conflictes que sobre sous, acomiadaments i durada de jornada en el treball es presentessin; una assegurança contra la vaga forçosa ben organitzada amb el concurs de l'Estat ha de privar que ningú hagi de patir fam per manca de treball; l'organització del retir a la vellesa ha de respondre més a la realitat; ha d'estar tothom assegurat contra les malalties; s'ha de mantenir la disciplina en l'exèrcit del treball, regla-

mentada pels acords de les comissions mixtes i reconeixent al patró com a quefe legítim de la indústria; s'ha de procurar, com ha repetit recentment el Sant Pare, que el sou que pugui cobrar l'obrer li permeti, a més de cobrir les necessitats quotidianes, millorar poc o molt la seva posició social.

El Poder públic per mitjà de les comissions mixtes ha d'evitar els abusos de patrons i obrers; els patrons han de comprendre les ànsies de millor vida que senten els obrers i els obrers, filosofant, s'han de convèncer que quan es té lo necessari i imprescindible a la vida les riqueses no fan pas tampoc la felicitat. I si es fa així potser hi haurà un xic de millora en la pau social.

JOSEP SANS I ROSSELL.

Un manifest de la Lliga

Amb motiu de les eleccions a les Corts Constituents que han de tenir lloc el vinent dia 28, la Lliga Regionalista de Barcelona ha dirigit al poble de Catalunya un manifest per a puntualitzar la seva situació actual.

Diu que segueix creient que s'han de posar qüestions prèvies a la solució del problema de Catalunya i per això acata al règim republicà que el poble ha triat i farà tot lo que d'ella depengui per a la seva consolidació.

Davant la convocatòria d'eleccions per a les Corts Constituents seguirà la seva conducta intervencionista encara que l'en hagi fet dubtar la política caciquista seguida contra els Ajuntaments elegits legalment el dia 12 d'Abril i que s'han considerat poc afectes als elements ara triomfants. Aquesta mala acció governamental demostrada en les eleccions del darrer dia 31 fa temer amb raó que ni la llibertat de propaganda, ni la independència del vot ni la consagració del resultat electoral siguin respectades. Espera no obstant que els governants responsables no voldran, pel bé de la República, que la nova Constitució hagi d'ésser aprovada en unes Corts d'origen poc net.

Recorda lo molt que ha contribuït la Lliga, amb els seus trenta anys d'actuació, a que l'aspiració a l'Autonomia de Catalunya, que era sols sentida per un nombre reduït de catalans escollits, hagi arribat a ésser un desig unànim de tot el poble català.

En aquests moments crítics per a l'assoliment del nostre ideal, raó principal de la seva existència, apoiarà, per a que sigui aprovat per les Corts Constituents, l'Estatut de Catalunya que cal que sigui la expressió, no la voluntat d'un partit, sinó de la immensa majoria de catalans. Proposa que es prengui com a base el de l'any 19 que obtingué l'assentiment de tot Catalunya i d'elements que tenen en el Govern actual una situació preponderant, amb les modificacions que calgui per a adobtar-lo al moment i per evitar recels.

D'acord amb el desig del gran sector d'opinió catalana que representa lluitarà per l'imperi de la democràcia proclamant com a font de sobirania la voluntat popular, ordenanada, concient i lliurament manifestada i per consegüent s'oposarà a l'arbitrarietat com a sistema de govern, tant si s'exerceix en nom de la reacció com en nom de la revolució, car no és possible l'existència de cap regim polític normal i ordenat sense el respecte al dret de tots els ciutadans, sense excepcions de cap mena, i la subjecció de governants i governats a les normes de la llei legítimament constituïda. Advoca per una organització regional de la República espanyola.

Defensarà el respecte a la tradició catòlica del nostre poble. Condemnarà no sols els esclats de violència que constitueixen violacions del dret comú que ha de protegir tots els ciutadans per igual, i per tant les associacions religioses que dins la llei exerceixin llur missió, sinó tota prujja d'establir lleis d'excepció que atemptin les creences d'un poble catòlic com és l'espanyol. La República espanyola ha d'ésser per a tots els espanyols.

Creu que l'estructuració de l'Estat ha de descansar en els principis fonamentals de la nostra civilització i per això vetllarà per la solidesa de la família i el respecte a la propietat, font d'estímul per a la producció de riquesa, amb les limitacions que el bé de la col·lectivitat imposi.

Defensarà l'ordre que consisteix en l'imperi del dret per a tothom, oposat a l'assalt dels interessos privats i al desfrenament demagògic, però també oposat als abusos dels poderosos.

Tots els ciutadans han de sentir-se garantits per l'aplicació de la llei pels Tribunals de justícia, aconseguint per la seva alta missió que la seva vida, la seva llibertat i els seus béns no

estaran sotmesos ni a la imposició violenta d'un tumult ni al caprici del Poder.

Una de les causes que trastorna la normal funció de la nostra economia és la qüestió social. Es imprescindible que a la seva resolució s'obrin camins de mútua comprensió i harmonia. La Lliga Regionalista admet i defensa tot allò que tendeixi a millorar la condició dels obrers i a fer possible que arribin al major nombre el benestar i la riquesa. Però no podrà arribar-se mai a aconseguir-ho desequilibrant les condicions de la nostra indústria de les condicions de la indústria d'altres llocs, perquè si el cost de la producció és ací superior al normal, morirà la indústria nostra, ofegada per la competició d'una indústria més racionalment portada. Cal que tots els elements de la producció encaminin la seva actuació a aquestes finalitats, amb un alt esperit de concòrdia i de mútua comprensió.

Sobretot és necessari obrir camins de legalitat per a la resolució dels conflictes socials i acabar d'una manera resolta tot quan representi l'imperi de la coacció en les qüestions del treball, que en aquesta, com en totes les altres esferes, en una societat ben organitzada no pot haver-hi altres òrgans legítims de coacció que les autoritats i els Tribunals encarregats de l'aplicació de la llei.

Advoca per la fixació del valor de la pesseta recomenada i empresa per Cambó i Ventosa.

En aquests moments de tanta transcendència per a la futura organització política de l'Estat espanyol, i de Catalunya especialment, és del més gran interès que el nostre poble decideixi si vol comptar ja des d'ara amb una agrupació política prou forta i prou prestigiosa pels vots que ell li hagi donat, que pugui fer prevaler el seu sentit de llibertat i d'autonomia de Catalunya dintre d'Espanya. Una agrupació que pugui imposar a tots els ciutadans l'avui prou enyorat sentit de convivència, fent cessar, o aminorant almenys, les funestes lluites entre obrers i patrons, entre obrers d'agrupacions diverses, entre ciutadans d'uns i altres pobles, i entre ciutadans de distintes filiacions polítiques pel malentès, ben antidemocràtic, de creure que els que governen en un moment donat tenen el dret d'usar en benefici propi de tots els avantatges i d'atropellar els altres ciutadans.

Es precis que el poble afirmi si vol comptar amb una gran agrupació política, forta pel

nombre i la qualitat dels seus addictes, per la cohesió i disciplina de tots els seus elements, pel prestigi i la demostrada experiència política dels seus capdavanters que, dintre de la República, pugui fer valer el desig general de la conservació de l'ordre, de l'imperi de la justícia per a tothom, de respecte a les tradicionals creences religioses del nostre poble, de la conservació de les bases fonamentals de les societats civilitzades. Un partit que asseguri el lliure desenvolupament de la nostra economia, tan interessant per al ric com per al pobre, per al patró com per a l'obrer.

La Lliga Regionalista creu que la confiança del poble català pot assignar-li la missió difícil, però que patriòticament està disposada a realitzar, de garantir una harmonització de la vida política i social de Catalunya dintre del règim republicà que Espanya s'ha volgut donar. De la demostració d'aquesta confiança que demana, dependrà el més i el menys que pugui fer.

Una Disposició ben orientada, però mal dictada

El Ministre d'Economia dictà, no fa gaire, una disposició sobre el conreu de les terres ermes, la qual, si bé mereix la nostra més entusiasta conformitat en quant a la finalitat que es proposa obtenir el Sr. Nicolau, devem, no obstant, fer-hi alguns comentaris respecte dels procediments i terminis a que subjecta als propietaris de terrenys improductius, per a complimentar-la.

Que no es podia permetre que existissin, en moltes regions espanyoles, extensions de terreny sense cap mena de conreu, és cosa certa. I tot espanyol que hagi estudiat per lleugera ment que sigui, aquest problemes d'economia agrícola, ha d'aprovar que el Govern (en la seva solució hi poden contribuir tots els ministeris) s'ocupi d'acabar amb els deserts que tenim dintre la Península; però sentim haver de manifestar que el Sr. Nicolau ha demostrat no conèixer prou bé les qüestions agràries, així com no es recordà, al redactar el referit Decret, lo molt que sempre hem criticat els catalans respecte la manera de legislar uniformement per a totes les regions, com feien els ministres del règim anterior.

A les primeres objeccions que d'ací Cata-

lunya se li feren, es vegé obligat a concretar que el Decret relatiu al conreu de terres ermes, no tenia aplicació en la nostra terra, per quant tots els terrenys són conrats en una o altra forma. Essent coneixedor d'això el Sr. Nicolau, com s'explica que no fes constar una excepció per evitar malentesos i suspicàcies?

Referent als terminis que fixa la disposició referida per al seu compliment, el Ministre d'Economia no els hauria determinat tal com hi són fixats, si hagués fet de pagès o hagués passat llargues temporades al camp, sobre tot en èpoques de llarga secada, puix que hauria conegut els neguits que passa el pagès quan, per manca de saó, no pot arrencar la terra per preparar-la per a la vinent sembrada.

Per arrencar els erms que hi han en moltes províncies d'Espanya, té de saber el Sr. Nicolau que es necessiten varis anys, i, encara, que les pluges hi caiguin amb oportunitat. El subjectar dita operació a uns terminis determinats i encara curts, equival a no poder-los complir, per bona voluntat que hi posi el propietari que tingui erms per arrencar i per poca extensió que aquests compreguin.

Tampoc trobem que sigui prou justa i democràtica la forma de resoldre les qüestions que es produeixin de l'incompliment de l'expressada disposició, puix que la sentència d'un Jutge Municipal, sense altre recurs en el cas de no trobar-la justa l'interessat, es presta a molts abusos, que tant poden ésser voluntaris per a satisfer passions de localitat, com involuntaris per manca de coneixements agraris de la persona que exerceixi el càrrec de Jutge. Ens sembla que les referides resolucions deurién ésser dictades per un tribunal mixte de propietaris i obrers del camp, i no per una sola persona que, fins amb tota la major bona voluntat, pot equivocar-se per no conèixer prou els cassos que se li presentin.

Per a resoldre d'una manera completa el problema de la terra, és precís fer-ho, al nostre entendre, no framentàriament des del Ministeri d'Economia, sinó fent un estudi complet que compregui la legislació necessària per a que s'implantin costums, contractes i maneres d'explotar les terres, que avui no s'usen en la major part de les províncies espanyoles, i que per aquesta raó sofrim tots, en una o altra forma, de l'endarreriment de l'agricultura nacional.

Es mil vegades millor, Sr. Ministre, que el Govern provisional prepari un projecte que

respongui a un pla complet de la solució del problema social agrari, per a ésser sotmés a les Corts Constituents, amb la seguretat que l'obra que en surti oferirà majors garanties d'encert i el procediment seguit serà més democràtic que no pas procedint tal com feia la Dictadura, dels actes de la qual tant hem protegit.

NOTICIARI

Fa uns dies que foren cridats a l'Alcaldia i rebuts per la Comissió de Governació del nostre Ajuntament, alguns dels individus que la setmana passada procediren a recollir signatures d'entre les persones de Mollet que han volgut adherir-se al crit de protesta que tota la Catalunya catòlica ha aixecat l'acord pres per l'Ajuntament de Barcelona, per a sol·licitar del Govern l'expulsió dels Jesuïtes.

Per tal que aquells individus deixessin de recollir noves signatures, s'al·legà a que es podria indignar la gent de la nostra població que no els plagués aquell acte, i amb molta amabilitat dita Comissió els feu observar que de no ésser ateses les seves ordres, es veurién obligats a emprar altres procediments.

Creiem, en primer lloc, que la indignació de la gent de bon sentit de Mollet, la produí ja d'un bon principi, l'acord pres pel nostre Ajuntament de considerar indesitjable a la Companyia de Jesús, i segonament, entenem que els fets haurien d'ésser conseqüents amb les paraules que amb tanta facilitat voleien en aquests temps: *llibertat i democràcia*.

[Potser volen que en plena República, com en temps de Primo de Rivera, no tinguin els ciutadans el dret d'adreçar peticions i protestes col·lectives.

El diumenge dia 21 és l'assenyalat per a celebrar l'Aplec de la Sardana en el Bosc de Can Pantiquet.

Promet ésser molt concorregut.

S'han resolt els conflictes iniciats a la Pelleria i a la fàbrica de sedes del Sr. Fàbregues amb un augment de salaris en les dues fàbriques i amb el reconeixement del Sindicat per part d'aquest darrer patró, segons tenim entès.